

Universitätsbibliothek Paderborn

R. P. Lvdovici De Ponte, Societatis Iesv, Meditationvm De Praecipvis Fidei Nostrae Mysteriis

Vitae Ac Passionis D. N. Iesv Christi; B.V. Mariae, & aliquorum Sanctorum

Qvae Complectitvr Mysteria Diuinitatis, Trinitatis, & perfectionum Dei: ac
de beneficiis eius in homines, naturalibus & supernaturalibus

Puente, Luis de la

Coloniae, Anno M.DC.XII.

Med. 14. De immensitate Dei, & eiusdem in rebus & locis omnibus
præsentia.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-38214](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-38214)

III.

Et paruula facta est manus mea, vt non possim redimere? Quasi diceret, non mea manus abbreviata est, aut liberalitas, & omnipotentia mea aliquod detrimentum est passa, vt non possim vos liberare, & vt consueueram, benefacere; non, inquit, ita est, sed culpe vestrae, & parcitas manuum vestrarum, meas manus contraxerunt, & effecerunt, vt mea iusticia liberalitatem retinuerit & angustauerit. Verum in hoc ipso ostendit se Deus liberalissimū, cui graue est ac permolestum, videre se ita constringi, & à sua iusticia, propter nostra scelera, quodammodo cogi, non vt profusione consueta suorum donorum erga nos. O liberalitas infinita, reijce misericorditer à me omnia impedimenta, quę oppono desiderio tuo; remittens mihi peccata, vt tuorum donorum capax efficiar, Amen.

*MEDITATIO XIV.
DE IMMENSITATE DEI,
& eius præsentia in omni loco,
& rebus omnibus.*

*S. Thom. 2.
p. q. 8. a. 1.
& 2.*

*H*ÆC Meditatio magni est momenti, quia est fundamentum orationis & contemplationis, & vnionis illius, quæ finis est harum Meditationum ad viam VNIVERSITATIS PERTINENTIAM.

PVN-

PUNCTVM I.

CONSIDERANDVM est primò, quòd Deus Dominus noster, Trinus & Vnus ita est immèsus, vt dixerit per Prophe-
 ram: *a nunquid non cœlum & terrã ego impleo?*
 & de eius spiritu dicit Sap. *b quoniam spiritus Domini repleuit orbem terrarum;* ita vt nullus sit angulus, in quo nõ sit Deus; &, vt est purus spiritus, etiam omnia corpora penetrat, & est intra illa; est intra ipsa corpora cœlestia, intra mare, intra ipsũ cor terre; nec est possibile vel imaginari locũ aliquẽ, aut pũctũ, in quo nõ sit Deus. Et ideo quocunq; iuero, cogitare debeo, me ire intra ipsum Deũ, sicut pisces se mouẽt intra aquã, & aues intra aẽrem; dicamq; cum Dauide: *c si ascendero in cœlum, tu illic es: si descendero in infernũ, ades. Si sũpsero pennas meas deluculo, & habitauero in extremis maris, illuc manus tua deducet me: & tenebit me dextera tua.* Nõ est itaq; mihi possibile, Deũ effugere, aut ab eo me abscondere: nã in ipsa via, per quã fugio, ipse est; & in loco, vbi abscondere me voluero, illum inueniam. Verũ multò adhuc amplius habet ei⁹ immẽsitatis: nã ita cœlũ & terrã, & totũ hoc vniuersũ implet, vt nõ sit huic loco alligatus aut cõstrictus; sed simul esse potest in aliorũ mundorũ millionibus, quos potest creare, supra hos cœlos. Et totus locus, quẽ nũc implet, est instar pũcti, si cõferatur cũ immenso loco, quẽ potest implere: & ideo dixit

Salo-

I.

a *Ierem. 23.*

24.

b *Sap. 1. 7.*c *Psal. 138. 8*

d 3. Reg. 8.
27.

Salomon, loquens cum Deo: *d cœli cœlorum te
capere non possunt.*

c Heb. 11. 27

HÆC consideratio est sementis magnorum affectuum & virtutum, si fiat ut oportet, excitando in nobis fidem *præsentiæ* DEI v. bique existentis, ad imitationem Moyſis; de quo ait Apostolus, quod e *inuisibilem tanquam videns sustinuit*: Ita scilicet cum Deo inuisibili agens, atque si reuera eum videret. Ita ego aspiciam Deum fide, cum quo loquar in oratione, sperabo ab eo auxilium, cōsulam illum, mea que omnia ita agam, atque si corporis oculis mihi assistentem viderem: nam etsi his videri non possit, reuera tamen ibi est, vbi ego sum: debent que oculi luminis supernaturalis & fidei, hunc oculorum corporis defectum supplere. Ex quo fit, ut omnis locus, mihi possit esse locus orationis; siquidem Deus est in omni loco, cū quo tāquam præsente liceat loqui, iuxta illud Apostoli, *f volo vros orare in omni loco*. Refert autem hoc multum ad vsum orationum iaculatoriarum.

f 1. Tim. 2. 8

g Baruch. 3
24.

g O Israel; *quā magna est Domus Dei, & in
gens locus possessionis eius. Magnus est & non habet
finem; excelsus & immensus.* O Deus im-

h Isai. 66. 1.

h *mente, h cuius sedes est cœlum, terra autem
scabellum pedum eius: quem tamen nec vtrū-*

que potest comprehendere, quia i *excelsor ca-* i *Iob. 11. 8.*
lo es, & super stellarum verticem sublimaris, k 22. 12.
esq; profundior inferno, longior terra, mensu-
 ratua est latior mari! Gaudeo de tua immen-
 sitate, cum tanta simul gloria coniuncta, vt
 nihil vilitatis ei adferat loci abiectio. Clari-
 fica, Domine, internos oculos meos; vt cer-
 tius te videam, quàm si te viderem externis.

PUNCTVM II.

DEINDE considerandum, quomodo Deus
 Dominus noster, sit in omni loco, & in
 rebus omnibus creatis; per *Essentiam*
scilicet, praesentiam & potentiam.

PRIMUM Deus est in rebus omnibus per **I.**
 suam *Essentiam*, quia verè ac realiter est in il-
 lis, secundum totam suam diuinitatem, cum
 omnibus quæ habet, & operatur intra se: quia
 & indiuisibilis est, & inseparabilis, quare cre-
 dendum mihi est, quòd hic, vbi ego sum, est
 totus Deus, Pater, & Filius, & Spiritus S. Hic
 Pater est generans filium; & Pater ac filius hic
 sunt, producentes Spiritum S. Hic est infinita
 eius bonitas, charitas, Misericordia, & iusti-
 tia, Hic est sapientia eius, omnipotentia, &
 reliquæ excellentiæ, ac perfectiones diuini-
 tatis eius. Et idem, qui hic est, est etiam in cœ-
 lo, qui creauit mundum, qui illum gubernat.
 Et si hic haberem lumen ad ipsum videndum,
 hic me faceret beatum. O Anima mea, si fidem
 tuam acueres, cum es sola: videres, te non esse
 solam, siquidem tecum sunt tres diuine personæ.
 si sola

Si sola existens, vis tuas omnes facultates optimè occupare; hic habes summam bonitatem, quam possis diligere; infinitam maiestatem, quam debes adorare; supremam sapientiam, cum qua liceat conuersari; Diuinam omnipotentiam, cui possis confidere; infinitam lætitiā, in qua possis exultare. Gaude cum presentia talis Patris, conuersare cum Filio, loquere cum Spiritu sancto; ingredi in ipsam indiuiduam Trinitatem, & immensam diuinitatem, attendens, quod ex omni parte te ambiat; & hac ratione fiet, vt semper sis cum Deo; & omnis locus erit tibi instar aulae celestis. siquidem vbi diuinus hic est Rex, etiam est eius aula. O Rex immense, qui in toto tuo regno ita es per *Essentiam*: vt totus assistas cui libet parti: concede mihi, vt ego totus coram te assistam, tibi que seruiam, sicut canes Rex dignus est, cui ab omnibus in eius conspectu seruiatur.

II.

DEINDE est Deus in omni loco, & in omni re, per suam *presentiam*; cernens & cognoscens quidquid est in singulis. Non itaque est Deus hic sicut est homo in aliquo loco dormiens, aut sensibus suspensus, aut distractus, qui non aduertit vbi sit; nec est Deus in hoc mundo, sicut est anima nostra in corpore nostro, quæ non videt quid intra illud fiat: quia vbi ipse est, videt & cognoscit locum, & dominum totam, vbi est; ita vt nihil possit ipsum latere. Et quamuis locus aliàs sit obscurissimus, Deo tamen ipsi est clarus, a quatuor-

a *Psal.* 138. 12

bra (vt ait Dauid) non obscurabuntur ab ipso, sed nox potius sicut dies illuminabitur. Quare respice, anima mea, & attende, quod hic fit Deus, & quod te hic aspiciat. Si vis orare in occulto, Deus ibi est, *b qui te videt in abscondito*, & attendit orationi tuæ, vt illam exaudiat; Si tentatio te vexat, attēde, quod te Deus respiciat, *c cuius oculi sunt mundi: ne videant malum, & respicere ad iniquitatem non possunt*, & d similitur odio sunt Deo impius, & impietas eius; Si te videris afflictam, cogita, quod Deus tuam afflictionem aspiciat, & quod nouerit tempus opportunè illi subueniendi; Si ali- quod bonum opus vis facere, ne attēdas, quod te homines aspiciant, sed quod te aspiciat Deus, qui videt plus quàm omnes homines, & multò plura ipse solus videt, quàm omnes illi simul. Huic ergo soli desidera placere, si quidem ipse solus te iudicaturus est ex his, quæ videt in te. O Deus immense, qui es e in omni loco plenus oculis, quibus *contemplaris bonos & malos*, clarifica aspectu tuo oculos meos, vt attendens, q̄ me aspicias, vitā ducā sicut tu vis, nihil faciēs indignū tua præsentia, vt perueniam ad fruendum clara tua visione. Amen.

TERTIÒ est Deus in omni loco, & in singulis rebus, per *potentiam*: quia non solùm est aspiciens quid ibi sit; sed etiam sua omnipotentia dat rebus esse, quod habent; & iuuat facere, quid quid illæ faciunt, iuxta illud Apost. *f non est procul ab vnoquoq; nostrū: quia in illo viuim⁹, & sumus*. Nō itaq; locus Deū sustinet sic.

b Mat. 6. 6.

c Mal. 1. 13.

d Sap. 14. 9.

e Prover. 15. 3. & 16. 2.

III.

f Act. 17. 27.

sicut me; sed Deus ipse locum sustinet, & res omnes conseruat, vbi cunq; sunt; & si viuūt, id fit, quia Deus est in illis, vitam eis tribuens; si mouentur, id est, quia Deus est in illis, dans eis motum; si habent esse, id est, quia Deus in illis existens, dat vt sint, & in eo illas conseruat; & statim, atque subtraheret se Deus ab aliquo loco, aut realiqua, illa desineret esse.

QVARE aspiciens ego res omnes mundi, in omnibus attendam esse Deum per *Essentiam, Præsentiam, & Omnipotentiam*, in illis & per eas operans. Et sicut aspiciens hominem, per externa & visibilia, quæ in eius corpore certo, transeo ad id quod interius est inuisibile, animam scilicet, quæ corpori dat esse, vitam, & motum, quem habet: ita aspiciens omnes creaturas penetrare possum oculis fidei ad id, quod in eis est, Deum videlicet, non tanquam earum animam aut formam, sed excellentissimo quodam alio modo; quo illis dat esse, & quidquid habent, & faciunt.

Ex his concipiam affectus amoris, gaudij & laudis; gaudens quod videam talem Deum cum suis creaturis coniunctionem, & modum quo est intra illas; & ita quæ pulchra sunt, non me trahent post se, vt inordinatè illas diligam; vt quæ sunt horrendæ, non me ad eò terrebunt, vt multum illas fugiam; & cum videro me esse prope aliquas feras, aut inimicos meos, possum ac debet credere me esse coniunctum Deo, qui est

rebu

VI.P

rebus omnibus: ex quo magnum retumam a-
nimum, dicēs illud Iob: *g pone me iuxta te, & g lob. 17. 3.*
cuiusvis manus pugnet contra me. O Deus om-
nipotens, *h etiamsi consistunt aduersum me ca h Psal. 26. 3*
stra inimicorum, non timebit cor meum. Certus
sum enim, quod si prope te; absque cuius vo-
luntate nec mouere poterunt manum suam.
Semper te ante oculos meos collocabo, &
i Psal. 15. 8.
prouidebo te in conspectu meo semper; quoniam à
dextris es mihi, ne commouear.

PUNCTVM III.

TERTIO, magis adhuc in particulari ob-
seruandus est modus & ratio, quā Deus
est intra me, & ego sum, uiuo, & moueor
intra ipsum Deum.

PRIMUM, quia Deus me circumdat & am-
bit ex omni parte, sicut aqua maris pisce m,
qui in eo est; & sicut pupilla est intra oculum,
ita ego sum intra ipsum Deum, & ipsemet di-
xit; *a quod nos portet in utero suo, & gestet in*
uulua sua, sicut mulier quæ concepit, gestat
infantem intra se ipsam; cui illa & domus est,
& lectica, & murus, & alimentum, & reliqua
quæ sunt illi vsui. Quomodo non exultas, ani-
ma mea, & præ gaudio non exilis, aspiciens te
ipsam hoc modo intra Deum tuum! ille est
domus tua, de qua non potes exire; & intra *a Isa. 46. 3.*
quam semper es victurus, & opera omnia fa-
cturus; ille tuus est lectus, in quo debeas re-
quiescere, extra quem requiem nullam inue-

I.

nies: ille tua est lectica, in qua gestaris, quocunq; sit tibi eundum. nisi enim ille te gesser, non poteris te mouere. ille tuus est murus, qui te circumdat, sine quo non habebis securitatem, est tuum nutrimentum, & vita, quia verè in eam illam habes, & ab eo illam accipis multò verius, quàm infans, in utero matris manens, ab illa recipit vitam. O Deus amantissime, mater dulcissima, quæ quocunq; iuero, me gestas, in tuis visceribus, cõcede mihi, vt & ego semper te gestem intra mea, per cognitionem & amorem; agnoscēs scilicet bonum, quod mihi confers; & amans te ob amorem, quo me prosequeris. Sum intra tuam bonitatem, transforma me in eam; viuo intra tuam charitatem, et dem me inflamma; intra tuam omnipotentiam ambulo, illa, quæso, me adiuua. Et si quidem totus sum intra te, transforma me totum in te, vt non amplius mihi, sed totus tibi viuam in æternum. Amen.

b Deut. 4.
24.

HANC considerationem licet ad particularia applicare, ratiocinando per diuina attributa, nunc enim licet cogitare, quòd b Deus ignis quidam *consumens*, & quod totus hic mundus, hoc igne sit plenus; intra quem ego viuo admirans verò, quomodo non ardeam, & quomodo nō cõsumet in me quidquid est mali; vtrumque hoc attribuiam magnæ frigiditatis meæ, quæ plurimum illi resistit. Alias cogitabo, Deum esse tanquam lucem quandam infinitam, quæ se per totum vniuersum extendat, & sicut sapientiam & pulchritudinem in-

mentum

mensam; cuius gloria & splendore fit tota terra plena; me ipsum verò intra hanc lucem & pulchritudinem versari; & orabo supplex, ut eius me participem faciat. & sic licebit de reliquis attributis cogitare.

DEINDE Deus Dominus noster est intra me ipsum, mihi multò magis coniunctus, magisque intimè vnitus, quàm ipsa anima sit intra ipsum corpus; quàmuis modus sit magis eleuatus; per *Essentiam, Praesentiam, & Potèntiam*, sicut iam declarauimus. Intra me itaque est Pater, & Filius, & Spiritus Sanctus, tota diuinitas verè ac realiter. ex quo fit, ut infinita eius bonitas mecum coniuncta, communicet mihi esse, & vitam, quam viuò; eius sapientia det mihi lucem, & cògnitionem, quam habeo; eius omnipotèntia facultatibus meis coniuncta, illas adiuuet in suis actionibus; coniuncta oculis illos iuuet, ut videant, coniuncta auribus iuuet, ut audiant; còiuncta pedibus, ut ambulent; còiuncta memoriæ & intellectui adiuuet, ut recordètur & intelligat; còiuncta volùtati & appetèdi facultatibus iuuet, ut velint, & suos actus eliciant. Et ita possù ac debeo aspicere Deum intra me ipsum praesentissimè; atq; si ego essem domus, & habitatio eius, vbi ille est; & facit, quòd ego sum, habeo, & facio: absq; cuius praesentia, statim ego desinerem esse. nã hic habitationem suam conseruat, quò si deserat, mox illa conuertetur in nihilum. Ex quo magnos concipiã affectus gaudij admirationis, fiducia, & amoris, quò me videam Deo còiunctum.

SED nominatim operam dabo, ut cor meum sit conclave & recessus, ad quem ego me recipiam ad orandum, & conuersandum cum Deo meo: siquidem ipse est intus, & videt, auditque quod oro & peto; & ibi quoque est potens, illud mihi concedere. Et hac ratione intelligunt multi sancti, quod dixit Christus, &

c. Mat. o. 6.

S. Aug. cōc.

2. in illud

Psalm. 33.

Exquisiui

Dominum

& illud

Psalm. 100.

Perambu-

labam in

innocentia

cordis mei.

cum oraueris intra, in cubiculum tuum, scilicet in cor tuum, & clauso ostio tuorum sensuum, ora Patrem tuum coelestem in abscondito, &c.

STUDEBO etiam assuescere, ut quaeram Deū intra me ipsum: siquidem enim intra me est; cur defatiger quaerere illum tantum extra me: ad hoc aut conabor animam meam purgare ab omni eo, quod potest Deo displicere, qui intra ipsam praesens est, conabor etiam ita vitam meam instituere, ut nihil admittam quod Deū offendat, aut quod me prohibeat illum videre, cognoscere, & actuali amore me illi coniungere.

III.

ALIAS, ut ait S. Thomas, conabor frui hac Dei praesentia, & infinito thesauro, quem intra me ipsum habeo, sicut solet amicus amico praesentia gaudere; debilis praesentia fortioris, qui illū iuuat; & pauper praesentia diuitis misericordis; & sicut artifex adhibet ad opera suae artis, instrumēta quae domi habet, nec exit aliò, ut illa quaerat; & diues utitur sua pecunia & thesauro, quae in suis cistis reconditū habet; & famelicus cibis, quos habet in suo promptuario. O Anima mea, intra te ipsam habes omnia bona, cur non illis fruere? intra te ipsam

est summus tuus amicus & Pater, gaude quod illum tecum habeas, coniungere illi intimè, tradens ei totum cor tuum. Si es pauper, tecum habes Deum, qui dives es in misericordia: accede, ut suarum diuitiarum te participem faciat. Si debilis es ac pusillanimis, tecum habes Deum, qui est ipsa fortitudo; cui si coniungaris, omnia eius virtute, praestare poteris. quid anxie nimium extra te quaeris auxilia Creaturarum; habens intra te Creatoris omnipotentiam? O Creator meus, & Deus meus, & omnia mea perface in me hanc coniunctionem, quam tecum habes; addens perfectissimam vnitionem gratiae, ut & ego perfecta charitatis vnitione tibi coniungar.

PUNCTVM IV.

CONSIDERANDI praeterea sunt particulares quidam modi, quibus Deus est in locis, & rebus aliquibus.

PRIMUM est specialis modus, quo Deus est in COELIS, nã in reliquis locis ita latet; ut non nisi per fidem videri possit: at in coelis est; reuelatus, vbi clarè & apertè diuinam suam essentiam beatis omnibus manifestat, resq; gloriosissimas in illis operatur: qui ipsum aspiciunt; & hanc ob causam, coelestis Ierusalem appellatur a *tabernaculum Dei cum hominibus*, a *Apoc. 21. 3* in quo Deus simul habitat, & eius electi cum eo, & ipsi *populus eius erunt, & ipse Deus cum eis erunt eorum Deus*. O Deus altissime qui in altissi

I.

mis habitas, deduc me ad istud tabernaculū, in quo cum tuis electis maneam, videam, fruamque infinito bono, quod hic quidem habeo; sed quia non video, eo non fruor.

II.

b Gen 28.12

DEINDE Deus Dominus noster, est specialiter in illis TERRAE locis in quibus aliquod singulare indicium dare solet suæ præsentia, dum aliqua in illis admiranda efficit: ideoque cum Iacob in solitudine b vidisset in somnis scalam stantē super terram & cacumē illius tangē cælū & Dominū innixū scalam, dicentem sibi: ego sum Deus Abraham Patris tui, cū euigilasset Iacob de somno, ait, verē Dominus est in loco isto, & ego nesciebā pauensq;: quā terribilis est, inquit locus iste! nō est hic aliud, nisi domus Dei &

ez. Reg. 8.29

porta cæli, Hoc modo est Deus Dñs noster, cōtemplis, & oratorijs, locisque alijs, orationi & contemplationi destinatis; & in quavis solitudine, ubi solet Deus gratias & fauores particulares erga nos ostēdere, propterea sigdē dicit: ecce ego lactabo eā & ducā eā in solitudinē, et loquar ad cor eius. Hoc ergo affectu & reuerētia est mihi ad huiusmodi loca accedēdū, reuerendo præsentiam Dei, qui se in illis manifestare consuevit.

d Osee 2.14

III. TERTIO, Deus Dñs noster est speciali quodā modo in IUSTIS; per fidē scilicet & gratiam, faciēs in illis, & cū illis opera supernaturalia digna vita æterna. Quamobrem dixit S. Ioan. e qui manet in charitate, in Deo manet, & Deus in illo. qui enim amat, manet in re amata; & quando duo se inuicem amant, etiam manent

e. i. Ioā. 4.16

inim-

inuicem, alter in altero. Ecce ita qui Deum diligit, in Deo est: & quoniam Deus eundem diligit, est etiam Deus in illo. Præterea iustus est in Deo, quia est intra ipsius viscera circumdatus, & protectus ab ipsius protectione; & Deus est in ipso, assistens intra eius animam, dans illi quod sit, quod uiuat, & opera faciat gratiæ & charitatis. O Deus immense, cuius charitas aded est immensa, ut cupiat suam immensitatem in eo manifestare, ut, per suam gratiam sit in omnibus, qui eius sunt capaces, iuxta illud Apost. *f qui uult omnes homines saluos fieri*; Remoue à me omnia impedimenta gratiæ tuæ, ut permaneas in me, & ego in te in æternum. Amen.

Et. Tim. 2. 4.

I V.

PRÆTER hæc omnia, est Deus Dominus noster quodam alio modo maximè singulari, intra aliquos suos AMICOS, in intimo & profundo spiritus eorum; ubi se illis manifestat illustrationibus & colloquijs internis, reuelans illis mysteria suæ diuinitatis, magnis testimonijs signisq; suæ præsentia. Ex quo magna in illis prouenit magnanimitas, & fiducia; ingens securitas. Pax & gaudium internum, cum certo æternæ beatitudinis pignore, qua uehementer delectantur; aduertentes luce illa accepta se esse intra illam Dei immensitatē, & Deum suum immensum sibi tali modo præsentia, & amoris unitum.

QUARTVM hunc modum demissè reuereri oportet, tertius autē est sollicitè querendus, & omnibus nostris uiribus perficiendus; commissis

interim diuinæ prouidentia reliquis extraordinarijs, quæ ipse voluerit in nobis operari: satis nobis esse existimantes, spem eundi tandem eò, vbi videtur ipse facie ad faciem, & est totus intra omnes, & omnes intra eum, immergi in æterno Domini sui gaudio.

MEDITATIO XV.

DE INFINITA SAPIENTIA & SCIENTIA DEI.

PUNCTVM I.

I.

S. Thom. 1.
p. 9. 14. a. 2.
& 3.

CONSIDERANDVM primò, Deum Dominum nostrum, infinita sua sapientia cognoscere & comprehendere seipsum, diuinam suam essentiam, suas personas, bonitatem, omnipotentiam; & omnes infinitas suas perfectiones: Item oēs actus suos, intentiones, decreta, dispositiones, & reliqua omnia, quæ statuere & facere potest, ita vt nihil possit eius cognitionem effugere, sed satiet impleatq; infinitam diuini sui intellectus inclinationem & capacitatem, idque summa sua voluptate nihil itaq; aut desiderat aut scire potest; quod non sciat. Et in hoc consistit beatitudo Dei: quamuis non propterea sit beatus, quod extra se cognoscat, sed quod cognoscat seipsum.

S. Thom. 1.
p. 9. 26. a. 2.